

ریحانہ

گاہنامہ فرهنگی مذہبی و اجتماعی "ریحانہ"
سال پنجم، شماره نهم، شهریور ماه ۱۴۰۲
صاحب امتیاز: کانون عفاف و حجاب مدیریت
تعالی فرهنگی دانشگاه علوم پزشکی گناباد

کلام وحی

سخنان رہبر

حجاب و تمدن

میراث دار پاکي مریم

زندہ اند

بیت‌الخبر مجله علمی

سخن آغازین

با سلام و احترام، نشریه مذهبی ریحانه به عنوان یکی از مهمترین وسایل ارتباطی در جامعه، با هدف ترویج ارزش های دینی و اخلاقی، اطلاع رسانی در حوزه های مختلف دینی و فرهنگی، و تقویت روابط بین افراد و گروه های مختلف، فعالیت می کند.

ما با استفاده از متخصصین و نویسندگان برجسته در حوزه های مختلف دینی، به ارائه مطالب علمی و پژوهشی با کیفیت بالا، ترویج ارزش های دینی و فرهنگی، و تشویق به انجام عمل صالح، می پردازیم.

نشریه ما با تلاش برای ارائه مطالب جذاب و جامع، به خوانندگان خود فرصتی را برای بهبود دانش و تخصص خود در حوزه های دینی، فرهنگی و اجتماعی، فراهم می کند.

ما با افتخار، به خوانندگان عزیزمان نشریه ریحانه را تقدیم می کنیم و از آنها دعوت می کنیم تا با مطالعه مطالب ارائه شده در این نشریه، به بهترین شکل از فرصت های آموزشی و اطلاع رسانی استفاده کنند.

با تشکر، تیم نشریه مذهبی اسلامی، به نمایندگی مهدیه باقری سردبیر نشریه.

گاهنامه فرهنگی مذهبی و اجتماعی "ریحانه"
سال پنجم، شماره نهم، شهریور ماه ۱۴۰۲
صاحب امتیاز: کانون عفاف و حجاب مدیریت
تعالی فرهنگی دانشگاه علوم پزشکی گناباد
مدیر مسئول: فائزه موحدی رئوف
سردبیر: مهدیه باقری
هیئت تحریریه: آقای کاظم جوادی، خانم محبوبه
سلطانی، مهدیه باقری، عرفان پورشهری، فائزه
موحدی رئوف
ویراستار: زهرا گلیو
طراح جلد و صفحه ارا: ابوالفضل دلاوری نژاد
آیدی تلگرامی ارتباطی: @Faezeh_movahdi

فهرست

۶	معرفی کتاب
۷	سخنان رهبر
۸	کلام وحی
۹	مقاله علمی فواید حجاب در سلامت روحی
۱۰	میراث دار پاکي مریم
۱۱	حجاب و تمدن
۱۲	وصیت نامه شهید
۱۴	بزرگداشت شهدای مدافع حرم

تقدیر و تشکر

- تقدیر و تشکر جناب آقای حسن ایرانی (معاون محترم فرهنگی دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی گناباد)
- جناب آقای حسین توکلی ثانی (مدیر محترم امور فرهنگی دانشگاه علوم پزشکی گناباد)
- جناب آقای صادق قربانی (مسئول محترم نشریات دانشگاه علوم پزشکی گناباد)
- سرکار خانم محبوبه سلطانی (کارشناس محترم کانون عفاف و حجاب دانشگاه علوم پزشکی گناباد)
- در نهایت از تمامی دوستان و همراهان عزیزی که ما را در تهیه این شماره همراهی کردند کمال تقدیر و تشکر را داریم. تابستان ۱۴۰۲

معرفی کتاب

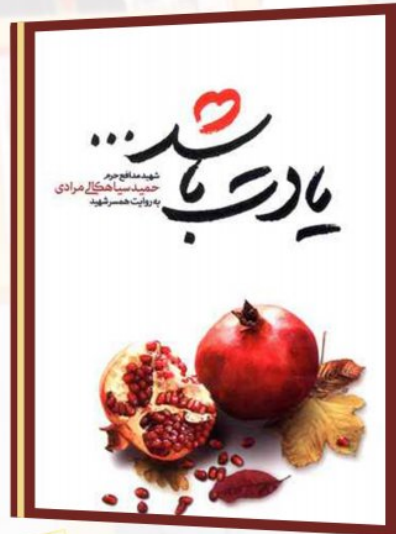
کتاب یادت باشد: عاشقانه ترین کتاب مدافع حرم

کتاب «یادت باشد» روایتی است عاشقانه از زندگی یک شهید مدافع حرم که پاییز سال ۸۹ به کربلا رفت، پاییز سال ۹۱ عقد کرد، پاییز سال ۹۲ ازدواج کرد و نهایتاً در پاییز سال ۹۴ در دفاع از حرم مطهر حضرت زینب کبری(س) به شهادت رسید!

نثر شهید کاظمی، نسخه‌ی عربی این کتاب را ثبت شده و اشاره کردند که « اینها مال قضایای صد سال پیش و دوستان سال پیش نیست، مال سال ۹۴ و ۹۵ و مال همین سالهاست، مال همین روزهای در پیش [زوی] ما است؛ امروز این است. در نسل جوان ما یک چنین عناصری حضور دارند، یک چنین حقیقت‌های درخشانی در آنها حضور دارد و وجود دارد؛ اینها را باید یادداشت کرد، اینها را باید دید، اینها را باید فهمید. فقط هم این [یک نمونه] نیست که بگویید «آقا!» به یک گل بهار نمیشود؛ نه، بحث یک گل نیست؛ زیاد هستند از این قبیل. این دو -زن و شوهری که عرض کردم- هر دو دانشجو بودند که البته آن پسر هم بعد می‌رود شهید میشود.

برگی دیگر از این کتاب را نشان داد؛ آنجا که گفتند اخیراً کتابی را خوانده‌اند که ماجرای زندگی زن و شوهر دهه هفتادی را روایت میکند و از ماجرای نذر روزگرفتشان برای برپایی مجلس بدون گناه عروسی گفتند و اشاره‌شان به کتاب «یادت باشد» بود؛ آقا گفتند که ماجرای این جوانان باید در تاریخ ثبت شود؛ و اشاره کردند که « اینها مال قضایای صد سال پیش و دوستان سال پیش نیست، مال سال ۹۴ و ۹۵ و مال همین سالهاست، مال همین روزهای در پیش [زوی] ما است؛ امروز این است. در نسل جوان ما یک چنین عناصری حضور دارند، یک چنین حقیقت‌های درخشانی در آنها حضور دارد و وجود دارد؛ اینها را باید یادداشت کرد، اینها را باید دید، اینها را باید فهمید. فقط هم این [یک نمونه] نیست که بگویید «آقا!» به یک گل بهار نمیشود؛ نه، بحث یک گل نیست؛ زیاد هستند از این قبیل. این دو -زن و شوهری که عرض کردم- هر دو دانشجو بودند که البته آن پسر هم بعد می‌رود شهید میشود.

کاظم جوادی، کارشناس امور فرهنگی

سخنان رهبر پیرامون حجاب

حضرت آیت الله خامنه‌ای همواره نسبت به مسئله حجاب تأکیدات و توصیه‌هایی داشته‌اند و در بیانات مختلفشان به موضوع اهمیت عفاف و حجاب اشاره کرده‌اند. به گزارش گروه سیاسی خیرگداری فارس، داشتن حجاب یکی از مهم‌ترین ارزش‌ها در دین مبین اسلام است که به زنان اجازه می‌دهد با حفظ جایگاه انسانی خود در فعالیت‌های گوناگون اجتماعی نقش‌های سازنده داشته باشند. مسلمانان بدون حجاب نمی‌توانند آزادی، کرامت و آرامش خود را پاس بدارند و حضور او مفید و سازنده نخواهد بود. بنابراین لازم است به بحث حجاب توجه ویژه‌ای شود. بر همین اساس رهبر معظم انقلاب همواره نسبت به مسئله حجاب تأکیدات و توصیه‌هایی داشتند و در بیانات مختلف خود به موضوع اهمیت عفاف و حجاب اشاره کرده‌اند که در ادامه به بازخوانی بخشی از بیانات معظم له در این باره پرداختیم:

آنچه حرام شرعی است ناپایستی به صورت آشکار در کشور انجام گیرد. رهبر معظم انقلاب ۱۷ اسفند ۱۳۹۷ در دیدار مداحان اهل بیت علیهم السلام درباره‌ی مسئله حجاب تأکید می‌کنند: پول‌های زیادی خرج می‌کنند، فعالیت زیادی می‌کنند، صدها رسانه را - از انواع و اقسام رسانه‌ها - به کار می‌گیرند برای اینکه بتوانند روی این نقطه حساس، یعنی نقطه‌ی هویت مستقل فرهنگی زن مسلمان، اثر گذاری کنند. دشمنان ما واقعا خودشان را در خارج از کشور (برای این کار) می‌کشند، از طرق مختلف؛ حالا جقدر پول خرج می‌شود برای اینکه بتوانند این تلویزیون‌ها و این رادیوها و این فضای مجازی و این سایت‌های اینترنتی را به کار بیندازند؛ مدام تبلیغ بکن، بگو، صدبار، که چه بشود؟ که نتیجه‌اش بالاخره این بشود که مثلا فرض کنید چهار دختر فریب بخورند و در خیابان حجابیشان را بردارند. این همه خرج، این همه زحمت، این همه فکر پشت سر این کار است. دارند تلاش می‌کنند اما

تلاشان عقیم است، نتیجه‌اش این است که چهار نفر -حالا چهار دختر در گوشه کناری- فریب بخورند یا انگیزه‌های گوناگونی پیدا کنند. بعضی شان هم ممکن است پول بگیرند -حالا من نمی‌دانم، نمی‌توانم قطعاً بگویم- و این روسری را از سرشان بردارند یعنی مثلا ما چه شدیم! خوب، تا اینجا مسئله‌ای نیست؛ اما آنچه بنده را حساس می‌کند این است که ناگهان شما می‌بینید از دهان یک گروهی از افرادی که جزو خواص محسوب می‌شوند، مسئله «حجاب اجباری» مطرح می‌شود. معنایش این است که یک عده‌ای نادانسته -حالا من می‌گویم نادانسته؛ انشاءالله نادانسته است- همان خطی را دنبال می‌کنند که دشمن با آن همه خرج نتوانسته است آن خط را در کشور به نتیجه برساند و همان خط را دارند دنبال می‌کنند؛ در بین اینها روزنامه نگار هست، در بین این‌ها روشنفکرنا هست، در بین اینها آخوند و معمم هست. می‌گویند: ((امام که فرمودند باید زن‌ها باحجاب باشند، همه زن‌ها را نگفتند!)) حرف بیخود! ما بودیم آن وقت، ما خبر داریم؛ چطور این جور است؟ امام در مقابل یک منکر واضحی که به وسیله پهلوی و دنباله‌های پهلوی در کشور به وجود آمده بود، مثل کوه ایستاد؛ گفت باید حجاب وجود داشته باشد. در مقابل همه منکرات، امام همین جور محکم ایستاد. همان وقت بحث تجارت مشروبات الکلی بود.

ما در شورای انقلاب بودیم. جلسات مشترکی با دولت داشتیم. همان وقت کسانی بودند که معتقد بودند تجارت مشروبات الکلی برای کشور فایده دارد؛ ما از این فایده‌ها چگونه صرف نظر کنیم. مایل بودند این تجارت ادامه پیدا بکند، از بیرون شراب بیاورند. امام قرص و محکم ایستاد؛ در مقابل حرام الهی، اما بزرگوار می‌ایستاد و ایستاد؛ این حرام الهی بود. حالا آقا از آن طرف در آمده می‌گوید که ((آقا! این گناه که مثلا از غیبت بزرگ تر نیست؛ چرا شما در مقابل غیبت کسی را تعقیب نمی‌کنید، در مقابل این کار که مثلا روسری را بردارد یا بی حجاب باشد، تعقیب می‌کنید؟)) ببینید چه خطایی؟ عدم تشخیص؛ آنچه انسان از آن رنج می‌برد این است که تشخیص نیست. ما که نگفتیم اگر کسی در خانه خودش در مقابل نامحرم روسری اش را برداشت، ما او را تعقیب می‌کنیم؛ خیر، ما او را تعقیب نمی‌کنیم. در خانه خودش است و کار شخصی می‌کند. آن کاری که در ملا انجام می‌گیرد، در خیابان انجام می‌گیرد، یک کار عمومی و اجتماعی است، یک تعمیم عمومی است. این خطا برای حکومتی که به نام اسلام بر سر کار آمده است، تکلیف ایجاد می‌کند. حرام کوچک و بزرگ ندارد؛ آنچه حرام شرعی است ناپایستی به صورت آشکار در کشور انجام گیرد. اسلام انسان را شناخته است که حکم حجاب را داده است. مقام معظم رهبری سال ۱۳۹۴ نیز در دیدار رؤسای دانشگاه‌ها، پژوهشگاه‌ها، مراکز رشد و پارک‌های علم و فناوری تأکید کردند: بعضی‌ها کار فرهنگی را داخل دانشگاه با کنسرت و اردوهای مختلط اشتباه گرفته‌اند؛ خیال می‌کنند کار فرهنگی این است.

مهدیه باقری، رشته علوم آزمایشگاهی

کلام وحی و معنی حجاب

معنای حجاب

حجاب در لغت به معنای مانع، چیزی که بین دو چیز جدایی افکند، پوشاندن و پوشش (ستر) است. به پرده حائل میان قفسه سینه و شکم، «حجاب حاجز» می‌گویند. امروزه واژه حجاب در زبان عامه مردم و متون فقهی، به معنای پوشش شرعی زنان به کار می‌رود. در کتاب لسان العرب چنین آمده است: «الحجاب: الستر و امراه المحجوه: قد سترت بستره»، «حجاب یعنی پوشش و زن محجوب یعنی زنی که با پوششی پوشیده شده باشد.»

مقاله علمی

چراغ روز فردایت حجاب خوب امروزت/ نهایت چادر شب را سحرگاهی است مینانی
لباس عصمت و تقواست نشان حکم کرنا/ میفکن سایه طوبی اگر هشدار و بینانی
تو رمز خلقتی ای زن تو محبوب خداوندی/ دل مردان حريم اوست رها کن این خودآرایی
بدان بی پرده می گویم اگر گوشت خریدار است/ مرو از چادر عصمت اگر در راه زهرانی

(احمدی جلفایی، 1381: 315) در این ابیات بحث کرامت انسانی مطرح گشته و به آیه 70 سوره مبارکه اسراء استناد شده است که میفرماید «وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَ...» و «و به راستی ما فرزندان آدم را گرامی داشتیم و...». بنابراین باور شاعر، عصمت و تقوا علت برتری انسان بر بسیاری از موجودات مادی میباشد و به زنان توصیه میکند که از حریم عصمت خارج نشوند.

حجاب در قرآن

واژه حجاب هفت بار در قرآن کریم آمده است و معنای کلمه در این هفت مورد، چیزی است که از هر جهت مانع دیده شدن چیز دیگر شود. در آیه 59 سوره احزاب در رابطه با حجاب این چنین آمده است:

«يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَلرَّوَّاجِلِ وِتْبَانِكُمْ وِنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلا يُؤْتَيْنَ وَكَانَ اللهُ غَفُورًا رَحِيمًا»، ای پیامبر به زنان و دختران و به زنان مؤمنان بگو پوشش های خود را بر خود فروتر گیرند. این برای آنکه شناخته شوند و مورد آزار قرار نگیرند (به احتیاط) نزدیکتر است و خدا آمرزنده مهربان است. هم چنین در آیه 31 سوره نور آمده است:

«وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ بَعْضُنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَتَحْفَظْنَ فُؤُوهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلا يَضْرِبْنَ بِخُمُوهِنَّ عَلَي جُوهِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ إِخْوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَي عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتَوْبُوا إِلَى اللهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ»، و به زنان با ایمان بگو دیدگان خود را (از هر نامحرمی) فرو بندند و پاکدامنی ورزند و زیورهای خود را آشکار نگرانند مگر آنچه که طبعاً از آن پیداست و باید روسری خود را بر سینه خویش (فرو) اندازند و زیورهایشان را جز برای شوهرانشان یا پدرانانشان یا پدران شوهرانشان یا پسرانشان یا پسران شوهرانشان یا برادرانشان یا پسران برادرانشان یا پسران خواهرانشان یا زنان (همکیش) خود یا کنیزانشان یا خدمتکاران مرد که (از زن) بی‌نیازند یا کودکانی که بر عورت های زنان وقوف حاصل نکرده‌اند آشکار نکنند و پاهای خود را (به گونه‌ای به زمین) نکوبند تا آنچه از زینتشان نهفته می‌دارند معلوم گردد. ای مؤمنان همگی (از مرد و زن) به درگاه خدا توبه کنید. امید که رستگار شوید.

فایده حجاب در سلامت روحی

باورانی که از سلامت روحی و روانی برخوردارند، در خود کمیودی احساس نمی‌کنند و در نتیجه تمایلی نیز به جلب توجه دیگران ندارند. ولی زنانی که دارای عقده حقارت هستند، با پوشیدن لباس شهرت و نمایش زینت ها و زیبایی ها و استفاده کردن از لباس های رنگارنگ و جذاب در بیرون منزل و در مواجهه با نامحرم، می‌کوشند تا احساس حقارت و کمیود خود را به نحوی مرتفع نمایند. بنابراین منشا و دلیل استفاده از لباس شهرت، عقده حقارت است. زنان و مردانی که در تعویض لباس و انتخاب رنگ های متنوع مبالغه و وسواس دارند جز جبران ناپذیر تقیصه درونی کار دیگری نمی‌کنند. افراط در پوشیدن لباس با مدل ها و رنگ های متنوع کاشف از عقده حقارت است. به طور طبیعی انتخاب نوع لباس و نحوه پوشش و آرایش چهره مانند رنگ رخسار و چهره از سر ضمیر خیر می‌دهد و معمولاً افرادی که دچار عقده حقارت و کمیود شخصیت هستند با لباس شهرتی که به تن می‌کنند برای خود شخصیت تصنعی و ساختگی ایجاد می‌کنند.

در برخی احادیث به شکل بسیار زیبایی به رابطه بین نحوه پوشش و بیماری روحی عقده حقارت اشاره شده است. از امام صادق (ع) نقل شده است: «کفی بالمر خزی ان یلبس ثوباً یشهره؛ برای حقارت و خواری آدمی همین بس که لباسی به تن کند که او را مشهور نماید». حاصل این که حجاب نشانه سلامت روحی، و در مقابل بی‌حجابی نشانه بیماری روحی و احساس حقارت است.

محبوبه سلطانی، کارشناس ارشد روانشناسی بالینی

امام علی (ع)

صِيَانَةُ الْمَرْأَةِ لِحَالِهَا وَادْوَمُ لِحْمَالِهَا

محفوظ بودن و پاکدامنی برای سلامتی زن
مفیدتر است و زیبایی او را بادوام تر می‌کند.

میراث دار پاکی مریم

هیچ صاحب گنج و گوهری هم جواهرات خود را بدون حفاظ، در معرض دید رهگذاران نمی گذارد تا بدرخشد، جلوه کند و چشم و دل برپاید، چون خود جواهر، ربوده می شود. اگر در شیشه عطر را باز بگذاری، عطرش میبرد. اگر رشته مروارید را در کمد و صندوق نگذاری و در آن را نبندی گم می شود.

گوهر عفاف را به بهای چند نامه و نگاه و لبخند نفروشم. زن به خاطر لطافتی که دارد، نباید در دست های خشن کامجویان دیو سیرت که نقاب مهربانی و عشق به چهره دارند، پزمرده شود و پس از آنکه گل عصمتش را چیدند او را دور اندازند، یا زیر پایشان له کنند.

زن به خاطر عصمتی که دارد و میراث دار پاکی مریم است، نباید بازیچه هوس و آلوده به ویروس گناه گردد. گوهر عفاف و پاکی، کم ارزشتر از طلا و پول و محصول باغ و وسایل خانه نیست.

اینکه دل باید پاک باشد بهانه ای برای گریز جاهلانه از همین مصونیت است و آویختن به شاخه (لاقید)، و گزرنه از دل پاک هم نباید جز نگاه و رفتار پاک برخیزد.

میگویی نه؟ به طومار کسانی نگاه کن که پس از رسوایی و بی آبرویی، با دو دست پشیمانی بر سر غفلت خویش می زنند و بر جهالت خود لعنت می فرستند.

کسی که از جماعت رسوا نگریزد رسوای جماعت می شود! از اول جامه عفاف، سفید و شفاف است، نباید گذاشت چراکه گناه بر آن پیاشد. از اول نباید به پای بیگانه، اجازه ورود به مزرعه نجابت داد که بوته های نارس عصمت را لگدمال کند.

محبوبه سلطانی، کارشناس ارشد روانشناسی بالینی

حجاب و تمدن

تاریخچه حجاب

بنابر متنی که در برخی از منابع تاریخی آمده است، در بیشتر ملت ها و ادیان، حجاب در بین زنان وجود داشته است. هر چند در طول تاریخ، فراز و نشیب های زیادی را طی کرده و گاهی با اعمال سلیقه حاکمان، تشدید یا تخفیف یافته است، ولی هیچگاه به طور کامل از بین نرفته است. مورخان به ندرت از اقوام بدوی که زنانشان دارای پوشش مناسب نبوده و یا به صورت برهنه در اجتماع ظاهر می شدند، یاد می کنند. دانشمندان، تاریخ حجاب و پوشش زن را به دوران ما قبل از تاریخ و عصر حجر نسبت می دهند، کتاب «زن در آینه تاریخ» پس از طرح مفصل علل و عوامل تاریخی حجاب، می نویسد: با توجه به علل ذکر شده و بررسی آثار و نقوش به دست آمده، پیدایش حجاب به دوران پیش از مذاهب مربوط می شود.

پوشش بانوان در گذر تاریخ، نمادی از جایگاه زن در هر فرهنگ و تمدنی است. با مطالعه تاریخ در می یابیم که زنان در مشرق زمین، پوششی محکمتر و کاملتر از زنان غربی داشته و دارند و همین نشانگر این است که نگاه مردمان نسبت به زن در سرزمینی چون ایران متفاوت از دیدگاه سرزمین های غربی به مقوله «زن» بوده است. پوشش زنان در ایران باستان نشان می دهد که حجاب زنان ایرانی، حتی قبل از ورود اسلام به ایران، حجابی کامل و در جهان باستان منحصر به فرد بود.

حجاب در عصر ایرانی - ترکیدر عصر ایرانی - ترکی، یعنی حکومت های غزنویان، سلجوقیان و خوارزمشاهیان، زنان از نوعی مقنعه و چادر استفاده می کردند که تمامی سر را می پوشاند. معمولاً پیشانی، چانه و دهان را نیز پنهان می کرد و روی این مقنعه روی پیشانی، نواری بسته می شد. نوع دیگری از این مقنعه تقریباً همچون چادر هم سر را می پوشاند و هم ادامه آن شانه ها و تقریباً تمامی بدن را پنهان می کرد. این سرپوش ها اکثراً به رنگ سفید، سبز و گاه قرمز بود.

حجاب در عصر صفوی:

شارون فرانسوی، درباره پوشش سر زنان عصر صفوی در سفرنامه اش آورده است: «پوشش سر زنان، چارقد سفیدی است که تا سر شانه می رسد و چادر سفید بلندی که فقط چشمها از پشت آن پیداست و جلو صورت را با پارچه شُشُک دست باف یا توری می بندند. در منزل هم زنان سر خود را می پوشاندند و تا روی سینه آنها پوشیده است.»

در سفرنامه اناریوس نیز در این باره آمده است: «زنان هنگامی که از خانه خارج می شوند، صورت خود را با تور سفید می پوشانند و چادرشان تمام بدن آنها را فرا می گیرد و فقط چشمان آنها باز است.» حجاب در دیگر ادیان:

• حجاب در مسیحیت:

در مسیحیت، حجاب زنان امری واجب به شمار می آمده است. «جرجی زیدان»، دانشمند مسیحی در این باره می گوید: «اگر مقصود از حجاب، پوشانیدن تن و بدن است، این وضع، قبل از اسلام و حتی پیش از ظهور دین مسیح، معمول بوده است و آثار آن هنوز در خود اروپا باقی مانده است.»

مسیحیت نه تنها احکام دین یهود در مورد حجاب زنان را تغییر نداده و قوانین شدید آن را استمرار بخشیده است، بلکه در برخی موارد، قدم را فراتر نهاده و با تاکید بیشتری و جویب حجاب را مطرح ساخته است، زیرا در شریعت یهود، تشکیل خانواده و ازدواج، امری مقدس به شمار می رفت و حتی در کتاب «تاریخ تمدن» ویل دورانت، آمده است که: «ازدواج در سن 20 سالگی اجباری بود، اما از دیدگاه مسیحیت که تجرد، مقدس شمرده شده است، جای هیچ شیهای باقی نخواهد ماند که برای از بین رفتن تحرک و تمییز، این مکتب، زنان را به رعایت پوشش کامل و دوری از آرایش و تزئین، به صورت شدیدتری فراخوانده است.»

در این ارتباط، نگاهی به «انجیل» می اندازیم: «... و همچنین زنان خوشترن را بیاریند به لباس مژین به حیا و پرهیز، نه به زلفها و طلا و مروارید و رخت گرانبها، بلکه چنانکه زنانی را می شاید که دعوی دینداری می کند به اعمال صالحه ...». (انجیل، رساله پولس به تیموتاؤس، باب دوم، فقره 9 - 15.)

همچنین درباره وقار و امین بودن زن می خوانیم: «و به همین گونه زنان نیز باید با وقار باشند و نه غیبتگو؛ بلکه هوشیار و در هر امری امین». (انجیل، رساله پولس رسول به تیموتاؤس، باب سوم، فقره 11.)

• حجاب در دین یهود:

رواج حجاب در بین زنان قوم یهود، مطلبی نیست که کسی بتواند آن را مورد انکار یا تردید خود قرار دهد. مورخین، نه تنها از مرسوم بودن حجاب در بین زنان یهود سخن گفته اند، بلکه به افراطها و سخت گیری های بی شمار آنان نیز در این زمینه تصریح کرده اند.

در کتاب «حجاب در اسلام» آمده است: «گرچه پوشش در بین عرب مرسوم نبود و اسلام آن را به وجود آورد، ولی در ملل غیر عرب، به شدیدترین شکل، رواج داشت.»

در ایران و در بین یهود و مللی که از فکر یهود پیروی می کردند، حجاب به مراتب شدیدتر از آنچه اسلام می خواست وجود داشت. در بین این ملت ها وجه و کفین (صورت و کف دستها) هم پوشیده می شد.

حتی در بعضی از ملتها سخن از پوشیدن زن و چهره زن نبود، بلکه سخن از قایم کردن زن بود و این فکر را به صورت یک عادت سفت و سخت درآورده بودند.

در تورات، از چادر و برقع و روبنده های که زنان با آن سر و صورت و اندام خویش را می پوشانده اند، صریحاً نام برده شده است، که نشانگر کیفیت پوشش زنان است.

ویل دورانت در مورد حجاب در دین یهود می نویسد: «اگر زنی از شریعت یهود سرپیچی می کرد، مثلاً بی آنکه چیزی (روسری) بر سر داشته باشد به میان مردم می رفت یا در ملاء عام تنگ می ریست یا با هر سخنی با مردان (نامحرم) صحبت می کرد و یا صدایش آقندر بلند بود که چون در خانه اش حرف می زد همسایگانش می شنیدند ... مرد حق داشت بدون پرداخت مهریه او را طلاق دهد.» در این گفتار بطور صریح از سربرهنه میان نامحرمان بودن، در ملاء عام تنگ رسیدن، با مردان نامحرم سخن گفتن و ... بعنوان سرپیچی از شریعت یهود نام برده شده است؛ ویل دورانت همچنین می گوید: «گفت وگویی علنی میان نکور و اناث، حتی بین زن و شوهر از طرف فقهای دین ممنوع گردیده بود، دختران را به مدرسه نمی فرستادند و در مورد آن ها کسب اندکی علم را به ویژه چیز خطرناکی می شمردند، با این همه، تدریس خصوصی برای اناث مجاز بود.»

ویل دورانت، تاریخ تمدن، ج 12، ص 62)

فائزه موحدی رتوف، رشته علوم تغذیه

من عقیده‌ی راسخ دارم بر اینکه یکی از
نیازهای اساسی کشور، زنده نگه داشتن
نام شهدا است.

وصیت نامه شهدا

بسم رب الشهداء و الصديقين
ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتا بل احياء عند ربهم يرزقون
به نام خدایي که آفريننده عالم هستي است و بر همه موجودي که در اين دنيا وجود دارد، سرنوشتي معين کرده است. خدایا
سرنوشت هر انسان و رساندن انسان به هر سرنوشتي دست توست و اين انکار ناپذير است و برای من هم سرنوشتي رقم
زدي. خدایا مرا تا اينجا به خوبي نشان دادی و هرچه گفتم و کاری که می‌کردم انشاء.. جز رضایت خودت چيز ديگري
نبوده. خدایا شبي نبود که به یاد فقرا نباشم. خدایا اياک نعبد و اياک نستعين. تنها تو را می پرستم و تنها از تو یاری می
جويم. سرنوشت من در دست توست، پس خدایا سرنوشت مرا خوب و با عزت رقم بزن تا در پيشگاه تو و اهل بيت (عليه
السلام) شرمنده نباشم.
وصيت من به همه اين است که: حامی ولايت باشيد تا به کشور آسيبي وارد نشود. کاری نکنيد به زبان گفته شود، ما اهل
کوفه نيستيم علی تنها بماند، بلکه با عمل نشان دهيد. به زبان گفتن آسان است ولی به عمل دشوار. به عالمان سر بزنيد؛ زیرا
ديدار با ابرار انسان را به خدا نزديک می‌کند. به پدر و مادر نيکی کنيد که خوشبختي دنيا و آخرت را برای شما رقم خواهد
زد. به خواهران عرض می‌کنم که حجاب را رعایت کنيد که حجاب مصونيت است نه محدوديت. به بزرگان احترام بگذاريد
که دعای بزرگان استجابت خواهد شد.
به مزار شهدا سرکشی و فاتحه خوانی کنيد. به خانواده‌های شهدا سرکشی کنيد؛ چون آنها سرمايه کشور هستند. اخلاق نيکو
پيشه گيريد که اخلاق نيک، پسنديده‌ترين رفتار در نزد خداست. به همدیگر کمک و یاری کنيد و مشکلات همدیگر را بر
طرف کنيد. ببخشيد تا خداوند ببخشد شما را. ببوشيد گناهان ديگران را تا ببوشاند خداوند گناهان شما را. قرآن بخوانيد و
تا می توانيد آن را سرلوحه زندگي خود قرار دهيد.
و در پايان وصيت روی صحبت من با محمد است؛ فرزند عزيزم، محمد آقا من خدا را شاکرم که فرزندی به من داد که به راه
راست هدايت و حافظ قرآن شد. همين راه را ادامه بده که قرآن پشيمان تو خواهد بود. هزينه اضافي را برای خود و تعليم
پچه‌ها و مدارس دارالقرآن صرف کن. پسرم هنگامی که شهيد شدم، مرا در دامن دارالقرآن درویش آقای کامي‌کلا در صحن
حضرت فاطمه معصومه (سلام الله عليها) و همراه با یک تکه پارچه آن حضرت و جانمازی من دفن کنيد. ان‌شاءالله که
خداوند از شما راضی و در زندگي‌تان موفق باشيد. برای من نماز و روزه بگذار و کسی که از من طلب دارد، از او رضایت
بگير.

منبع: خبرگزاری تسنيم، اخبار فرهنگ حماسه و مقاومت

شهيد حسين رجائي فر
شهيد مدافع حرم حسن رجائي فر
فرزند اصغر
ولادت: چهارم تير ماه 1354
محل تولد: کامي‌کلا از توابع بندبي غربی، شهر خسرودي از شهرستان بابل
تحصيلات: کارشناسی ارشد مدیریت استراتژیک
شهادت: 16/02/1395

عرفان پور شهری، ارشد داخلی جراحی

هجدهم مرداد ماه، روز بزرگداشت شهدای مدافع حرم (وصیت نامه شهید علی جمشیدی، شهید مدافع حرم)

شهید علی جمشیدی
نام پدر: عبدالحسین
تاریخ تولد: 1369/08/15
تحصیلات: کاردانی
اشتغال: دانشجوی مقطع کارشناسی و از فعالین فرهنگی شهرستان نور
تاریخ شهادت: 1395/02/17
محل شهادت: خان طومان سوریه

بسم الله الرحمن الرحيم
«آنانکه از وطن خود هجرت کردند و از دیار خود بیرون رانده شدند و در راه خدا رنج کشیدند، جهاد کردند و کشته شدند، همانجا پدی های آنها را می پوشانیم و آنان را به بهشت هایی که زیر درختان آن نهرهای آب جاری و روان است داخل می کنیم و این پادشاهی است از جانب خدا.» آیه ۱۵، سوره مبارکه آل عمران
با نام و یاد خداوند رحمان و رحیم که در حق بنده حقیر چیزی کم نگذاشتند و سلام و درود به صاحب العصر والزمان (عج) و روح پاک امام راحل و رهبر عالم تشیع و اسلام، امام خامنه ای و روح پاک تمامی شهدای اسلام.
این دنیا با تمام زیبایی ها و انسانهای خوب و نیکوی آن محل گذر است نه وقف و ماندن و همه ی ما بایستی برویم و راه آن است ، دیر یا زود فرقی نمی کند؛ اما چه بهتر که زبیا برویم « هنر آن است که بمیری بیش از آنکه بمیرانندت و مبدأ و منشأ حیات آنان هستند که چنین مرده اند.»
بایستی به خود آئیم که در چه زمانه ای زندگی می کنیم و با چه وضعی؟ در عصر امام زمان(عج) که انشاءالله از سربازان امام عصر(عج) قرار گرفته باشیم و این همه مقابله با مشکلات و مصائب، غربت ها و دوری ها وجود با خدا شدن بوجود نمی آید. البته بنده مایلیم که به حق در مسیر تحقق وعده بزرگ الهی قرار گرفته ایم و از این بابت بایستی خدا را شاکر باشیم. در اوضاع سیاسی کنونی که نائب برحق حضرت ولیعصر(عج) رهبرمان امام خامنه ای (مدظله العالی) به تنهایی علم را بردوش گرفته و رجال سیاسی چندان همسو با فرمایشات ایشان عمل نمی کنند بایستی بچه های مذهبی (هیبتی و مسجدی) خود را فداکنند.

بایستی فرمایشات نائب برحق امام زمان(عج) را کلمه به کلمه اجرا نمایم چه در باب علم و چه در باب نفس و چه در باب سیاست . در این زمانه کسانی روی کار آمده اند که انگار بویی از ایمان نبرده اند و وقتی به یکی از ادارات می روی تازه متوجه می شوی که چه مردمان خوبی داریم که با وجود برخی مدیران نالایق در برخی ادارات باز هم پشتیبان ولایت و نظام جمهوری اسلامی هستند که الحق به فرمایش بزرگان عمل نموده اند که اگر در جمهوری اسلامی خلاقی صورت گرفت تقصیر را بر گردن نظام نگذارید، بگویند فرد اشتباه کرد نه نظام. که چه بسیار افرادی برای ضربه زدن به نظام آمده اند. کسانی که بویی از ایمان و مردانگی نبرده اند، کسانی که نان نظام را می خورند و ریشه نظام را می زنند. الحق که چه خطرناکند این افراد. چیزی که بچه های حزب اللهی هم در پیشبرد کارهای خود با سدّ چنین افرادی برخورد می نمایند که بنده معتقدم یا بی توجهی و کم توجهی این افراد به هیچ وجه از اعتقادات و خواسته های خود کوتاه نیایید.

به فرموده امام راحل " ما مظلومین همیشه ی تاریخ، محرمان و پابرهنگانیم. ما غیر از خدا کسی را نداریم و اگر قرار است هزار بار قطعه قطعه شویم، دست از مبارزه با ظالم بر نمی داریم."

چند وقتی است که دل به هوای حرم حضرت زینب(س)محتاج است. نمی دانم که آن خانم ما را نیز به پیش خود می برد یا خیر؟ البته شاید برای رفتن آرامگی بخواد و شرایطی داشته باشد و ما آن شرایط را نداشته باشیم. ولی من می دانم که لطف و کرم بی بی زیاد است. هر قدر که بخواهند کرم می کنند و سطح توقع ما پایین است.

نمی دانم کی لایق زیارت حرم آن بی بی و بارگاہ ملکوتی آن سه ساله می شویم؟! در حال حاضر که حرم الله دوباره محاصره شده اند. انگار تاریخ بار دیگر در حال تکرار شدن است و بایستی با توجه به فرموده امام راحل مردم ما از مردم محروم زمان حضرت رسول(ص) بهترند، بایستی چنان درسی به یهودیان و وهابیان و تکفیری دهند که دیگر حتی فکر چنین جسارتی را هم نتوانند بکنند. حال اینکه نبرد شام خود مطلع تحقق وعده آخرالزمانی ظهور است.

معرکه شام میدان عجیبی است . بقول امام خامنه ای: «بحران سوریه الان مقابله جبهه کفر و استکبار و ارباب با تمام قوا در برابر مقاومت و اسلام حقیقی است.» در این جنگ حق و باطل تمامی دنیا جمع شده اند؛ تمامی استکبار، کفر، صهیونیست ها، مدعیان اسلام آمریکایی، وهابیت و هدف همه آنها نیز چیزی نیست جز شکست اسلام واقعی که همان ضربه زدن به نهضت زمینه سازان ظهور است.

خدایا از تو ممنونم که مرا در این زمانه آفریدی و به من توفیق زیادی عنایت نمودی از جمله آن محب امیرالمومنین بودن و سرباز امام خامنه ای(مدظله العالی). خدایا نمی دانم چگونه بنویسم، خدایا خطا زیاد کرده ام، تو ما را ببخش، خدایا تو خودت گفتی توبه کن، توبه ات را می پذیرم. از تمامی شما عزیزان می خواهم چنانچه از بنده خطایی یا بدی دیده اند به بزرگواری خودشان ببخشند.

مدتی است دلنگ حرم شده ام، بدجوری دلم هوای حرم بی بی داره، حرم دخت سه ساله دارد، مدتی است قلم پاهایم را به حرکت در می آورد و بسوی حرم می بره، اگر لایق بودم مرا ببذیر این بنده روسیاه را.

در این برهه مسئولیت سنگینی بر دوش ماست و اگر نتوانیم از پیش برآئیم شرمند و خجل باید بسوی خداوند و نبی اش و ولی اش برویم چرا که مقصدم، کلّ یوم عاشورا و کلّ ارضی کر بلا و به قول سید مرتضی آوینی این یعنی اینکه همه ما شب انتخابی داریم که به صف عاشورائیان ببوئیم و یا از معرکه جهاد بگیریم و در خون ولی خدا شریک باشیم. ان شاءالله که یار و یاور امام زمانمان خواهیم بود.

در پایان حرف دلی با خانواده و دوستانم؛

مادر مهربان و عزیزم ازت متشکرم بخاطر زحمات زیادی که در حق من کشیدی از کودکی با توجه به بیماری که داشتم با وضع مالی ضعیف مرا اینگونه محب امیرالمومنین بار آوردی. مادرم شرمندم ام اگر نتوانستم زحمات بیشماري که در حق من کشیدی جبران نمایم، الحق که مادری را در حق من تمام کردی.

پدر خوبم، شرمندم ام که از بچگی تا کنون اینگونه مرا بزرگ کردی و من نمی توانم زحمات شما را جبران کنم، شرمندم ام از اینکه می بینم هنوز با این سن و سال مشغول کار برای حفظ آبروی خانواده هستی و من ...

برادران خوبم؛ در حق برادر کوچکتان خیلی زحمت کشیدید و حامی خوبی برای من بودید. نمی دانم از زحماتی که برای شما درست کردم چگونه قدردانی نمایم. خودتان به بزرگواری خودتان اگر بدی از بنده دیده اید، ببخشید.

خواهران مهربان و خوبم ، الحق که شما خواهران خوبی برای من بودید و بخاطر تمام آزار و اذیت ها درخواست عفو و بخشش دارم. واما دوستانم؛ شماهایی که شاید بیشترین اوقات زندگی ام را با شما بوده ام، خدایا شکرست که چنین دوستانی به من عطا کرده ای و شماهایی که به حق سربازان مخلص امام خامنه ای (مدظله العالی) هستید. در این شهر توریستی شماها به حق به وظایفتان آشنا هستید و در این مدت هم شما را اذیت کرده ام و در این مراسمات هم خیلی از شماها هم حضور داشتید.

من این راهی را که می رود انتخاب نمودم و همه شما گواه هستید که بنده پیگیر این راه بودم و شما در این راه کمک کننده بنده بودید و از تمامی شما معذرت می خواهم که رفیق نیمه راه بودم و رفاقت را در حق شما تمام نکرده ام و ملتسانه از شما تقاضای عفو را دارم. مرا ببخشید، بسیار برام دعا کنید و در روضه های ارباب و مجالس عزاداری اهل بیت مرا فراموش نکنید.

در پایان؛ خوش تدارم این شادمانی را با لباسهای سیاه و غمگین بینم، غم ابر هست برای بی بی جان حضرت زینب کبری(س) هست، برای اربابمان اباعبدالله الحسین(ع) است و اگر دلتان گرفته روضه ایشان را بخوانید که منم دلم برای روضه ارباب و خانم جان تنگ است.

پدر و مادر عزیزم سرتان را نزد ارباب و بی بی بالا بگیرید. من و تمامی دوستداران به فدای یک نگاه ارباب. اینجوری تازه شما یک مقداری شبیه اهل بیت شدید.

" مردم این زمانه ما را سرکوب می کنند که کجا می روید و برای چه کسی می جنگید؟ اما آنان فغانند که ما خود نمی رویم، گویی ما را صدا می زنند، قلیمان پامان را به حرکت وا می دارد، جز اینکه دختر علی(ع) و سه ساله امام حسین(ع) بر روی اسم ما مهر شهادت زده اند، من جوابی جز این ندارم که خون ما رنگین تر از قاسم و علی اکبر حسین علیه السلام نیست."

حجاب نشانگر زیبایی روح و اندیشه توست

